

DUHANSKÝ

...po *čítame* s vami!

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Január 2013

PRÍBEH

Mne sa to nemôže stať

CESTUJTE S NAMI

Maďarsko

PRE MLÁDEŽ

Tim Hughes: Prišli sme ťa chváliť

PRE DETI

Svetluškina hádanka

TÉMA

Ďalší rok krízy?

Roč. XXII (XXIII)

Milí čitatelia,

začal sa ďalší rok, 2013. Všeobecne očakávanie v spoločnosti nie je práve pozitívne. Prognózy a celkové dia- nie signalizuje, že nás čaká ťažký rok. Možno áno, možno nie! Ide o to, kam sa dívame. Väčšina prognóz čerpá zo sekulárnych zdrojov. Pracuje s podkladmi z oblasti ekonomiky, politického a spoločenského vývoja. Je to len nedávno, čo spoločnosť prežívala napätie z predpovede o konci sveta, určeného Mayským kalendárom na 21. december 2012. Išlo o pohanské proroctvo, kult, ktorý uctieval slnečný kolobeh a praktizoval ľudské obete. A pozrime, akú vážnosť a pozornosť ľudstvo venovalo tomuto proroctvu.

Tvárou v tvár tejto atmosfére a pozornosti, venovanej „proroctvám“ si musíme intenzívne uvedomovať, kto sme a kto nám zjavuje pravdu o tom, ako sa veci majú. Je to Hospodin, je to Jeho slovo. Biblický text na rok 2013 podľa Ochranovskej Jednoty Bratskej je z listu Židom 13,14:

*Ved' tu nemáme trvalé mesto,
ale hľadáme budúce.*

V tomto krátkom verši Pán hovorí, kam patríme. Ukazuje nám na skutočnú domovinu Božieho dieťaťa. Nie sme občanmi zeme a tohto sveta, ale náš domov je spolu s Ním. Je jasné, že v svetle tejto pravdy sa dostávame do určitého napätia. Žijeme tu, v tomto svete, ale nie sme z neho, nepatríme

mu. Jeme obyčajné pokrmy, ale pri tom sa sýtime Jeho slovom, počujeme zvuky tohto sveta, ale vnímame Jeho hlas, vidíme utrpenie tohto sveta, ale poznáme Jeho uzdravujúcu moc odpustenia a zmierenia. Boh to tak s nami naplánoval, že nám dal do srdca večnosť, ale ponechal nás tu na zemi, aby sme si prešli svoj úsek, až kým príde náš čas. Táto naša púť je časom misie, obdobím jedinečných príležitostí dopĺňať to, k čomu nás Kristus povolal, konať skutky, ktoré pre nás Boh vopred pripravil. Možno sa nám javí toto duchovné pozadie života trochu vzdialené každodenným starostiam a máme tendenciu zabúdať kto sme v Kristovi. Asi to nie je len také nevinné zabudnutie, ale s pokorou si musíme znovu a znovu uvedomiť, že žiadostivosť tohto sveta má veľký vplyv na naše priority a preto nám niekedy unikne podstata. V 1. liste Jána 2,15 -17 čítame:

*Nemilujte svet, ani to, čo je
vo svete ... svet sa pomíňa aj
so svojou žiadostivosťou. Kto
však plní Božiu vôľu, zostáva
navěky.*

Vykročíme teda do nového roka vo svetle zjavenej Božej pravdy a nie v úzkosti a starosti o to, čo s nami bude. Verme, že to, čo pre nás Boh urobil v Kristovi, nám stačí na to, aby sme prežívali šťastie, radosť a pokoj zároveň.

Robert Zachar

NOVÝ ROK, NOVÉ OHNISKO

Neviem, či aj vám, ale mne minulý rok ubehol veľmi rýchlo. Hovorila to už aj neveriaci ľudia, že ten čas ide akosi rýchlejšie. Žeby preto sa nám podarilo vydať iba 6 čísiel? Možno áno,

možno nie, no minulý rok sme začali vydávať Ohnisko v inom - zmenšenom formáte. S novou tlačiarňou neprišli len radostné okamihy – farebné Ohnisko, ale i rôzne problémy pri jeho tvorení a tlačení.

Ďakujeme Vám, že ste vydržali s nami toto pre nás neľahké obdobie. Brali sme do úvahy aj vaše kritické poznámky a čo sa dá, chceme zlepšovať. Silu pokračovať nám dávali aj vaše slová, že na Ohnisko už čakáte. Jedna sestra povedala poštárke, že na Ohnisko čaká viac ako na dôchodok. Veľmi povzbudzujúce v našej práci sú aj finančné dary niektorých jednotlivcov, ktorí nezabúdajú, že na Ohnisko nemáme žiadne príspevky zo zahraničia alebo od štátu. Úprimne vám ďakujeme za vašu podporu.

Čo ma veľmi teší je, že na nás čakajú nové rubriky, napríklad:

- **Cestujeme po Európe** (Dozvieme sa niečo o našich susedoch, metodistoch v krajinách Európy)

- **Zoznámte sa** (V každom čísle predstavíme brata alebo sestru z našich zborov, aby sme sa dozvedeli navzájom o sebe viac)

- **Prečítali sme** (Uverejníme obsah knihy, ktorá zaujala niektorého nášho kazateľa alebo pracovníka).

Ohnisko prechádza zmenami zvonka aj zvnútra. Toto januárové číslo ešte nie je také, aké by sme chceli a v zmenách chceme pokračovať. Pomôžte nám, ak dáte svoje návrhy, nápady, aby sme ho mohli stále zlepšovať. Verím, že tak, ako pribúdajú nové rubriky, pribudnú nielen spolupracovníci, ale i ďalší finanční prispievatelia, ktorí si radi Ohnisko „kúpia“, pretože vedia, že patria do metodistickej rodiny a považujú Ohnisko za svoj časopis.

*Milena Belková
šéfredaktorka*

Požehnanie Hospodinove obohacuje... (Pr 10, 22)

**Nech je pre Vás Nový rok 2013
obohatený všetkým dobrým**

želá redakčná rada

Cirkev živého Boha

Ulf Ekman je zakladateľom a pastorm cirkvi Slovo života vo Švédsku. V knihe Cirkev živého Boha (Postilla, Brno, 1997) píše zo svojich vlastných skúseností o dynamickom raste cirkvi. Je známy svojím nekompromisným spôsobom služby, prorockými vyhláseniami aj smerom k vláde či spoločnosti. Jeho nebojácny postoj priťahuje záujem aj zo strany národných médií.

Obsah tvorí krátky úvod autora, potom nasledujúcich 9 kapitol:

1. Vízia ako základ cirkvi
2. Vznik cirkvi
3. Stručný prehľad dejín cirkvi
4. Päť pilierov vízie
5. Vedenie cirkvi
6. Hospodárenie s peniazmi v cirkvi
7. Prenasledovanie a protivenstvo
8. Služba veriaceho v cirkvi
9. Boží plán pre cirkev – základňa pre prebudenie

Autor sa snaží v celej knihe podať nový obraz o cirkvi. O cirkvi Ježiša Krista, ktorá je mocná, neobmedzená. Cirkev je miestom, kde sa prejavuje vláda a panstvo Ježiša, teda miesto, kde človek nachádza všetko, čo potrebuje pre svoj život. Tento nový obraz o cirkvi prichádza pochopením (zjavením) Písma, ktoré Ježiš hovoril Petrovi, že zbuduje svoju cirkev na skale a brány pekla smrti ju nepremôžu (Mt 16,16-

18). Cirkev bola tajomstvom do času vzkriesenia Krista a do Letnic. Potom ale Boh ukázal svoj plán. Podľa autora je smutné, že tieto veci zostávajú pre mnohých naďalej tajomstvom. Myslí na veriacich, ktorí nemajú o cirkev záujem, či tých, čo premenili cirkev na inštitúciu kultúry, zábavy alebo tradície.

Cirkev, ktorá patrí Ježišovi, káže Božie slovo, nadšene chváli a uctieva Boha, horlivo sa modlí, napriek protivenstvu a prenasledovaniu evangelizuje a veriáci prežívajú spoločné obecenstvo. Musí mať však aj konkrétnu víziu, ktorú dostane skrze duchovné zjavenie (obdarovanie). Tejto vízii musí podrobne porozumieť a členovia sa s ňou musia stotožniť. Nie je tu miesto pre sebecké ambície a závisť. Predpokladom naplnenia sú správni spolupracovníci, motívy, metódy a zdroje. Vízia je nenávidená diablom, ktorý sa snaží za každú cenu znemožniť jej naplnenie.

Vznik cirkvi autor pripisuje Božej iniciatíve, ukazuje na potrebu uvedomenia si, že cirkev môže rásť a existovať, len keď dá priestor Božiemu Duchu. To sa prejaví, keď je vedenie cirkvi vyvážené a nie výslovne kolektívne, či vedené jednotlivcom. Potreba charizmatických vedúcich s úradmi proroka či apoštola (Ef 4,11) však nesmie za-

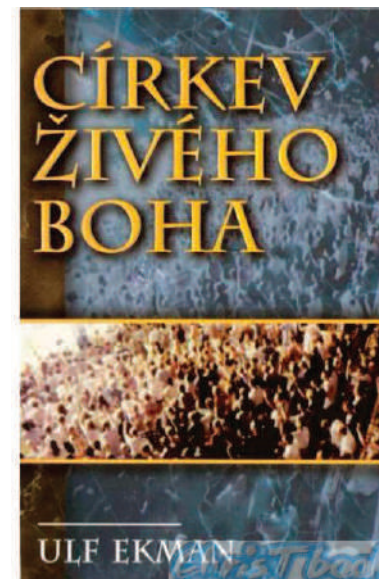
tieniť ich poslanie a tým je slúžiť, nie panovať. Vodca je Božím darom. Nemôže sa ním ale urobiť sám. Aby bol pastier dobrý, musí hľadať Božie srdce. Nesmie slúžiť vo vlastnej sile, so sebeckými motívmi, politicky či oportunisticky. Ježiš opisuje vodcovstvo ako službu (Mt 24,25). Vodca musí mať dobrý vzťah k Bohu aj k slúžiacim. Požiadavky od Pána sú vernosť a múdrosť. Ježiš sám je toho príkladom. On vládol aj slúžil. Vodca (pastier) musí prežiť vnútorné oslobodenie – aby neslúžil zo sebeckých ambícií, aby nebol túžiaci po moci a úspechu, egoista, diktátor. Ďalej Ekman stručne preberá i cirkevnú históriu, kde zvlášť zmieňuje pozitívny vplyv Luthera, Wesleyho a Wiggleswortha na jej obnovu po období temna a „babylonského zajatia“.

Rast cirkvi stojí vždy peniaze. Rast členov, aktivít a zborových budov (príslušenstva) môže ísť spolu. Ľudia musia byť však vyučovaní k finančnej obetavosti. Príkladom viery a dávania musí byť vodca. Autor opisuje normálne i zázračné Božie zaopatrenie v cirkvi, keď boli naplnené potreby na stavbu novej budovy, či veľké misijné akcie v Rusku či Ázii. Boh si vždy zaplatí za to, čo si objedná. Táto veta vystihuje poslušnosť konať Božie dielo, i keď sa to zdá nemožné.

Téme prenasledovania je venovaná celá kapitola napriek tomu, že sa objavujú zmienky o tom v každej kapi-

tole. Autor sa zmieňuje o nemožnosti prebudenia či existencie pravej cirkvi pri absencii protivenstva. Hlavne v posledných dňoch zažije cirkev nielen obnovu moci a slávy Božej, ale bude čeliť najväčšiemu prenasledovaniu, aby bola očistená. Ježiš sa vráti pre cirkev bez poškvry a vrásky. Kniha ponúka kombináciu biblického vyučovania (i keď odkazy sú miestami strohé a bez kontextu), vlastných skúseností a praxe s aplikovaním rôznych „výdobytkov“ minulých prebudení. Opisuje mnohé dôrazy, ktoré mal metodizmus pri svojom vzniku. Napriek ideálnym predstavám o cirkvi, či niektorým autorovým extrémnym názorom si myslím, že kniha môže priniesť novú chuť do budovania diela na Pánovej vinici. Tak som to prežil osobne.

Luboš Tagaj

Mne sa to nemôže stať

„Mnoho zlého prichádza na spravodlivého, ale zo všetkého toho ho vytrhne Hospodin.“
(Ž 34,20)

Oslovila som istého pána z druhého poschodia - Čo si myslíš o bytových lupčovníkoch? Odpovedal takto: „Nám sa to nemôže stať“ a dodal - „Bývame len v štvorposchodovom dome, poznáme sa dobre a medzi jedným a druhým bytom nás delia dva metre. Napríklad oproti mne býva môj syn s rodinou. Takže, keby sa niečo dialo v ktoromkoľvek byte, ten oproti by to mal zbrať.“

Odvtedy prešiel nejaký čas. Stála som pri okne na štvrtom poschodí vo večerných hodinách okolo 20 - 21 h som spozorovala neznámeho vysokého muža, kráčajúceho smelým krokom do

našej brány. Povedala som si, že ten tu nebýva, ale hneď som si dodala, že asi k niekomu ide. Asi o pol hodiny som začula na schodoch veľký krik a padanie porcelánu na schodoch. Čo sa stalo? Pani suseda z druhého poschodia sa vracala zo synovho bytu a zistila, že nemá kľúče ani vo dverách ani vo vrecku. Vrátila sa vziať náhradné, ktoré necháva u syna. Pri vstupe do svojho bytu zastihla nevítaného host'a, ktorý kutral v zásuvke a všade, kde sa len niečo dalo od cudziť. Pri pokuse o útek bol páchatel' zadržaný rozbitým porcelánom.

Ďalší príbeh som ja! Mne sa to môže stať! A stalo sa!

Vracala som sa z roboty a moja susedka oproti mi oznamuje, že nejaký vysoký muž, sa pokúsil vlámať do môjho bytu. Zazvonil aj jej, aby získal viac informácií. Požiadal ju, aby otvorila sklad, ktorý je tesne pri mojich vchodových dverách. Tváril sa, akoby tam niečo mal a chcel si to vyzdvihnúť. Odpovedala som, že žiadneho takého príbuzného nemám a dohodli sme sa, že sa budeme vzájomne sledovať. Páchatel'ova návšteva sa opakovala v rôznych intervaloch. Zazvonil

raz v sobotu po 13 h, keď sú ľudia na prechádzke. Na moje viaceré volanie, kto je, neodpovedal, ani sa neukázal. Bola som už predtým upozornená, že títo lupčovníci používajú sprej, tak som neotvorila. Druhýkrát som išla preč a nechala som vnúčika Oliverka so sesternicou z Trnavy doma. Keď som sa vrátila, sesternica vystrašená hlásila, že okolo 8 – 9 h ráno sa niekto pokúšal otvoriť dvere. A tak sa to opakovalo stále. Modlila som sa! Predložila som Pánovi, že nie som odvážna ani smelá a neviem sa sama brániť. Takže prosím o Božiu pomoc. Napadlo mi, že by som sa mala spojiť telefonicky s pánom z druhého poschodia, aj s pani susedkou oproti. A môj návštevník prišiel znovu.

Zvonil a neukázal sa. Telefonovala som na druhé poschodie, kde zdvihlo malé dievčatko. Keďže nevedelo, že to má byť tajomstvo, silno a nahlas zavolalo: „Dedko, choď sa pozrieť, kto stojí pri dverách pani Jotovej!“ Páchatel' zmizol a viac sa neobjavil. Úkryt mal na treťom poschodí. Pýtam sa sama seba, kto stál za tak slabými slovami malého dievčatka? - sám silný Boh. Božie prostriedky na záchranu sú tak nepatrné, malicherné, niekedy urážlivé voči ľudskej múdrosti, ale obdivuhodné, dojímavé, účinné a víťazné. Sláva Mu za to! Čo urazilo rozumne rozmýšľajúceho veliteľa syrského Námana? Išiel vezmúc so sebou zlato, striebro, dary a výpravu zadováženú na dlhší pobyt - liečbu. Boli to slová vyrieknuté sluhom: „Id' a umy sa sedem ráz v Jordáne a tvoje telo sa ti navráti zdravé“ (2Kr 5,1-14). Božia malichnosť = očarujúci div. Rovnako malicherný bol protihygienický prostriedok na vyliečenie slepého: Pán Ježiš napľul na zem, spravil blato zo slín a natrel ho na oči slepého a povedal mu: „Idi a umy sa v rybníku...“ umyl sa a videl. (J 9,2-8). Pred Pánom neplatí naše rozumné rozmýšľanie, ani bojovnosť, platí dôverovať a plne sa spoľahnúť na nášho Pána Ježiša, nášho Spasiteľa.

Milosť silného Boha trvá každého dňa!
(Ž 52,3)

Anka Jotová
Ohnisko 4/94

Viete, že.....

V roku 1824, **Louis Braille**, kresťan, vynášiel systém vypuklých bodiek na papieri, aby mohli slepi ľudia čítať? Vymyslel 63 symbolov reprezentujúcich všetky jazyky, a odvtedy si mohli Božie Slovo prečítať aj zrakovo postihnutí.

Zdroj: <http://www.spkd.cz/2010/05/slovo20100503/>

8. - 9. marca 2013 Konferencia ZEC, B. Bystrica

Konferencia sa koná pri príležitosti 10. výročia ZEC (Združenie evanjelických cirkví)
Viac info u br. Pavla Procházku

15. - 17. marca 2013 JARNÉ STRETNUTIE STANOVÁKOV v Smiloviciach, v kresťanskom stredisku Karmel. Viac info u br. Michala Tagaja

Prišli sme Ťa chváliť...

Tim Hughes sa narodil 23. 7. 1978 ako syn anglikánskeho vikára. Počas rokov svojho dospievania sa naučil hrať na gitare a viesť chvály v zbore svojho otca. Neskôr študoval históriu, oženil sa a s manželkou Rachel majú 3 deti (Phoebe Joy, Simeon John a Lois Jubilee). Dnes slúži ako vedúci sekcie chvál v Holy Trinity Brompton a vedie semináre vo Worship central.

Hughes začal svoju kariéru v hudobnom priemysle v roku 1997, kedy bol požiadaný Mikom Pilavachim viesť chvály na festivaloch Soul Survivor. Keď Matt Redman opustil Soul Survivor, Hughes začal slúžiť ako zamestnanec Soul Survivor Watford Church, ako vedúci chvál.

V roku 2005 prešiel do Holy Trinity Brompton, anglikánskeho zboru v centre Londýna, kde slúži ako vedúci uctievania dodnes. Okrem svojej služby

v Holy Trinity Brompton spolu so svojim kolegom Al Gordonom založil Worship central – medzinárodné školiace stredisko pre vedúcich chvál sídliace v Holy Trinity Brompton.

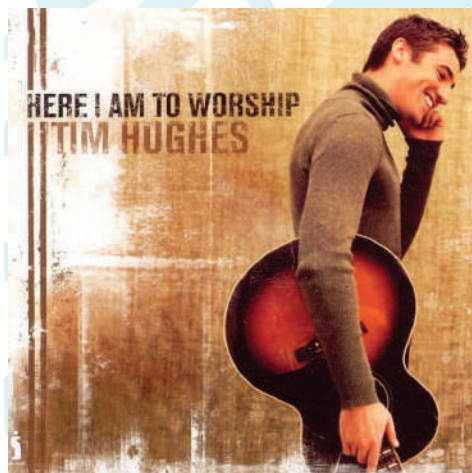
Nahrál a vydal albumy: „Here I Am to Worship“ v 2001, „When Silence Falls“ v 2004, „Holding Nothing Back“ v 2007, „Happy Day“ v 2009 a „Love Shine Through“ v 2011.

U nás najznámejšia skladba od neho je „Prišli sme Ťa chváliť“.

Okrem hudobných albumov vydal aj knihu s rovnakým názvom ako jeho tretí album „Holding Nothing Back“.

„Love Shine Through /Láska prežiarí/ je ako prosba o zmenu a vyhlásenie pravdy,“ hovorí Hughes. „V mojom chodení s Bohom a mojom vyjadrení uctievania som tlačil sám seba k tomu, aby som bol reálnejší, odvážnejší a úprimnejší. Myslím, že tieto piesne sú pokusom vyjadriť tú túžbu poznať Boha viac; vieru, že On je všetkým a túžbu, aby vo všetkých veciach žiarila Jeho láska.“

z angl. Viera Hroncová

Valentínska pošta

Vtedy povedal učeníkom: „Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu.“

Matúš 9,37-38.

Nad týmito veršami sa zamýšľam už dlho. Významný je pre mňa hlavne prvý verš. Keď som bola mladšia, myslela som, že nepotrebujem iným až tak často hovoriť o Ježišovi, už len z toho dôvodu, že v kolektíve triedy nás je viac ako štvrtina veriacich.

Čoraz viac si uvedomujem, že byť Božie dieťa neznamená len povedať: „Verím v Ježiša“ a pokračovať v nadávaní, fajčení, spíjaní sa a v iných dnešných „trendoch“ mojich spolužiakov, a asi väčšine mojich rovesníkov. Samozrejme, že som pozývala svojich spolužiakov na rôzne akcie a obzvlášť som sa zamerala na rodinu mojej spolužiačky, ktorá to má k nám do zboru najbližšie. Myslela som, že si nebude môcť vymyslieť žiadne výhovorky. Ale zlý pracoval. Každý rok som ju pozývala na rôzne akcie, ale väčšinou odmietla.

Jedného dňa som si písala s jej sestrou, ktorá je tiež moja veľmi dobrá kamarátka. Bolo to obdobie, keď ich rodinu zasiahla smrť jedného z jej členov. Všetko, čo sa dovtedy stalo, dávala za vinu Bohu a neustále si kládla otázku: „Prečo práve ja?“ Písali sme si možno 20 minút a ja som sa jej snažila vysvetliť, prečo sa toto všetko deje.

O pol roka bolo Valentína. V škole máme tradíciu posielat' si listy pomocou školskej Valentínskej pošty, aj kamarátka kamarátke. Bola som rada, keď som od nej dostala list a ešte radšej, keď som si ako poslednú vetu prečítala: „P.S: Aj modliť som sa začala.“ Vedela som, že Boh v nej pracoval. To ma povzbudilo a vždy keď sa dá, ich pozývam na akcie. Naposledy som ich obe pozvala na silvestrovskú mládež. Síce ona nemohla prísť, ale jej sestra a moja spolužiačka áno. Bola som veľmi povzbudená, keď mi pri odchode povedala: „Na takéto akcie ma môžeš pozývať.“ Viem, že Boh u nich pracuje. Síce pomaly, ale isto. Vďaka mu za to!

Marianka Bučányová

TIM HUGHES v Budapešti

Na festivale „Ez az a nap! This is the day! Toto je ten deň!“ v Budapešti, ktorý sa konal 20. októbra 2012, som prvýkrát zažila Tima naživo. Spolu s Nikki Fletcher nás viedli do chvál. Nezabudnuteľný zážitok bol, keď zazneli prvé akordy piesne Here I am to worship (Prišli sme Ťa chváliť), po chvíli prišli na pódium traja ľudia, postavili sa k Timovi a každý z nich zaspieval refrén vo svojom rodnom jazyku. Takto

jednotne sa do chvál spojili Maďari, Srbi a Slováci. Sálou, kde bolo cca 7000 mladých, sa ozval radostný pokrik, keď Slováci počuli spievať Mariána Lipovského zo skupiny Timothy.

Organizátori sa veľmi tešili, že Tim Hughes a Worship Central, celosvetové hnutie chvál, ktoré už zapálilo pre chválu ľudí v 60-tych krajinách, prišli konečne aj k nim.

martina

1. zastávka: **MAĎARSKO**

Prví metodistickí misionári prišli do Maďarska z Nemecka v roku 1898. Ich práca sa čoskoro rozvinula a narástla na 1000 členov. Avšak po udalostiach Prvej svetovej vojny ostal len jeden zbor s asi sto členmi. Následne práca opäť narástla, a to aj vďaka sociálnej angažovanosti cirkvi. Avšak keď udrala Druhá svetová vojna, rast sa opäť zastavil. Po vojne v rokoch 1946-49 bol cirkvi skonfiškovaný majetok. Nasledovala komunistická éra a s ňou nám dobre známe obmedzenia a izolácia. Tieto udalosti, ako aj vnútorné napätie v cirkvi viedli k oddeleniu sa od metodistickej cirkvi v roku 1974.

Avšak Boh povolal nových ľudí, ktorí sústredili svoju energiu a nadšenie do misijnej práce. V 70-tych a 80-tych rokoch práca rástla a v roku 1989 s politickými zmenami prišli nové príležitosti k službe

Prijímanie do členstva v Obuda

a misii. Zbory rástli a boli otvorené nové inštitúcie cirkevnej práce.

Dnes má metodistická cirkev v Maďarsku 21 zborov, 10 duchovných a slúži asi 2100 členom a priateľom. Ich služba pokrýva programy v televízii, rádiu, služba deťom a mládeži. Každý rok organizujú tábor pre stovky veriacich a ich priateľov. Cirkev slúži i medzi Rómami a má rómsky zbor s rómskym kazateľom. Obhospodaruje tiež dva domovy dôchodcov a slúži i medzi drogovou závislými.

Rómske deti v Kurtospusztá

Zbory pravidelne organizujú evanjelizačné podujatia, kde Slovom a hudbou pripomínajú ľuďom Toho, ktorý v dnešných časoch, plných neistoty a nestability, dáva novú perspektívu života.

z www.umc-europe.org pripravila
Lenka Procházková

Nový rok: ďalší rok krízy?

„Dobré meno je viac ako veľké bohatstvo, priazeň je lepšia než striebro a zlato. Boháč a bedár sa v niečom stretávajú: obaja sú dielom Hospodina.“ Pr 22,1-2

Na serveri aktuality.sk som si v decembri minulého roka prečítal článok „2013: Rok globálnej krízy“. Korešpondent CNN vyzýva, aby sme sa pripravili na najhoršie. Extrémne teplá spálili, čo sa dalo. Zažili ich USA, Austrália, Rusko, Ukrajina či Kazachstan. Sucho zničilo kľúčové plodiny. Úroda kukurice poklesla na najnižšie čísla od roku 1995. To malo za následok zvýšenie cien kukurice, pšenice, sóje. „Je ohrozené zdravie i životy ľudí predovšetkým v Afrike, ale i v iných častiach sveta.“ Ani Európa nie je bez problémov. Žije tu 170 miliónov ľudí na hranici chudoby. V našej krajine je to okolo 20%...

Je zvláštne, že hoci ľudstvo vyprodukuje prostriedky k životu, vrátane potravín, v množstvách ako nikdy predtým, predsa hrozí bieda, hlad a smrť. Niekde je „globálny problém“. Vidíme, ako jedni neúmerne bohatnú, ani nevedno ako a prečo („sú úspešní“), druhým sa nielen že nedarí, ale zdá sa, že ani nemajú per-

spektívu pozitívnej zmeny. Nie som ekonóm, neviem určiť, v čom spočíva materiálny dôvod tejto pochmúrnej skutočnosti.

Ako teológa ma však znepokojuje frontálny postup materializmu. Bohatstvo si podmaňuje ľudí, ich myslenie, slová aj činy, ako keby všetko, o čo ide, bolo materiálne bohatstvo. V skutočnosti bohatstvo jedných má na svedomí chudobu druhých, ale nielen to: bohatstvo rozdeľuje. Chudobný ako keby ani nebol človekom, bohatý ako keby bol nadčlovekom. V očiach ľudí jeden má „pech“, druhý úspech.

Božie slovo však hovorí, že boháč a bedár sa predsa v niečom stretávajú: obaja sú dielom Hospodina. So všetkými chce Boh pracovať. Obaja sú pred Bohom hriešnici a nepomôže im nič, iba pokánie. Skutočné pokánie z hriechov neostáva iba na demonštratívnej rovine. Priťahuje k Darcovi odpustenia, k „dobrému menu“ Pána Ježiša a k životu s ním. Tam sa končí kríza a začína nová šanca, nová jednota a spravodlivosť. Tak sa pýtam: Bude tento nový rok ďalším rokom krízy? Bude pokračovať vláda majetku, alebo necháme vládnuť Ducha Svätého v našom myslení, slovách a skutkoch?

Pavel Procházka

Miroslava Procházková 60-ročná

Sestra Miroslava Procházková, alebo Vlastička, ako ju všetci voláme, sa narodila 2.1. 1953 v obci Podbořany. Neskôr sa s mamou a dvoma staršími bratmi presťahovali do Slaného. Tu sa zapojila do metodistického zboru. Konfirmovaná bola v roku 1968 (foto).

Tu sa prvýkrát videli s Pavlom Procházkom, i keď vtedy o sebe ešte nevedeli a osobne sa nepoznali. Na jeseň 1969 sa konalo mládežnícke stretnutie v ECM Slaný. Tu si ju Pavel všimol a cez Petra Šmída, syna brata kazateľa, vyzvedal, či je zadaná. Nebola, a tak sa nakontaktovali a prvýkrát sa stretli v januári 1970. Svadba sa konala o dva roky 16. 11. 1972 v Slanom.

Keď Pavel priniesol svadobné oznámenie svojmu dedovi, ten si ho prečítal a rozhorčene Pavlovi vytýkal: Čo to robíš? Chodíš s Vlastou a berieš si nejakú Miroslavu? ☺

Všetko sa vyjasnilo, keď Pavel vysvetlil, že Miroslava je vlastne Vlasta. Odvtedy prešlo veľa rokov a Vlasta - Miroslava prežila (doteraz) 40 rokov po boku manžela služobníka, kazateľa, predsedu Rady SO ECM a neskôr aj profesora. Keď ju Pavlov otec pred sobášom upozorňoval, či všetko zväžila a uvedomila si dosah tohoto kroku, skutočnosť „života na fare, ktorý má múry zo skla“, nárok, ktorý sa kladie na manželku, ktorá má stáť po boku ako podpora a pomoc, odpovedala kladne. *“V skutočnosti som nemohla vedieť, čo znamená mať za manžela kazateľa a potom byť kazateľskou rodinou”, spomína Vlasta, “ale nepozná nikto budúce dni, tie pozná iba Ježiš. To, čo poznáme, je zaslúbenie, že Pán je s nami a nemáme sa báť. To stačí, veď je to slovo od Boha, a to je pravdivé a overené skúsenosťami.”*

**Milá Vlastička,
ku krásnemu jubileu Ti
srdečne blahoželáme.
S vďačnosťou Bohu
za Tvoju službu v cirkvi,**

**Robert Zachar, superintendent ECM
Milena Belková a redakčná rada
Ohniska**

SPOMIENKY A PRIANIA

Keď som teraz spomínala na Jenkovce, uvedomila som si, že som Vlastičku vnímala ako neoddeliteľnú súčasť jej manžela Pavla, ktorý tam bol kazateľom v rokoch 1978-1982.

Keď Vlasta, tak aj Pavel. Aspoň v Jenkovciach. Vždy mu stála po boku, rozvážna, múdra. Takto si ju najviac pamätám. Nemali to spočiatku vôbec ľahké. Iná

mentalita ľudí, bývanie v podnájme, potom v zostavanom dome. Pamätám, že dnešný archív bola kuchyňa, kancelária bola obývačka a spálňa bola za skriňami v modlitebni. Dcéry Lenka a Danko boli maličké.

Istý dlhší čas bol Pavel v škole v Švajčiarsku a Vlasta zvládala dom, záhradu, deti a dosť často aj slúžila Slovom. Viem, že mala dobré vzťahy aj so susedmi. Všetci sme ich tam mali radi.

Milej Vlastičke prajem, aby ju Pán spre-

vádzal i naďalej a naplňal ju svojou láskou a mal z nej radosť.

Katka Bérešová

Milá Vlasti, zdá sa mi až neuveriteľné, koľko rokov ubehlo od toho novembra, keď sme v zbere očakávali príchod nového kazateľa a jeho rodinky (za môjho 62 ročného života v bratislavskom zbere to bol myslím tretí kazateľ). Áno, vtedy sme boli všetci ešte mladí s požehnaným počtom detí a Vy ste vtedy boli v radostnom očakávaní príchodu tretieho dieťatka.

A už vôbec sa nedá vymenovať náplň a obsah hodín, dní, týždňov a rokov, ktoré sme mohli z Božej milosti spolu prežívať v zborovom i súkromnom živote, ako i pri brigádach, ako bola napr. rekonštrukcia bytu, prestavba modlitebne, prerábanie pivničných priestorov na spoločenské miestnosti (tzv. aula), kde sme prežili tiež veľa, veľa požehnaných chvíľ.

Ja prežívam úprimnú vďačnosť za všetky spoločné chvíle a roky i v čase, keď sa z Božej milosti dožívaš pekného jubilea a želim Ti, aby Ťa náš Pán i naďalej viedol, naplňoval Ťa hojnosťou svojho požehnanie, láskou a pokojom.

Bohunka Holešová

Zoznámte sa...

Milí čitatelia, v tejto novej rubrike by sme vám chceli predstaviť ľudí z našich zborov, aby sme sa trochu spoznali a niečo o sebe viace dozvedeli.

1. Zamestnanie / Aký je tvoj pracovný nástroj?
Hlavne PC, a stroj zvaný Extruder.

2. Voľný čas / Keď máš trochu voľno, čo robíš?
Športujem a počúvam hudbu a kázne.

3. Rodina / Ako tráviš čas s rodinou?
Chodíme najmä do prírody a navštevujeme priateľov.

4. Príslušnosť / Bez čoho nevychádzaš z domu?
Mobil, zuvačky, musli tyčinky, malá gedeonská Biblia.

Peter Valo
38 rokov
ECM Michalovce

5. Trapasník / Tvoj najväčší trapas?

Keď som na moje prvé vystúpenie chvál zaspal.
(Bol som po nočnej.)

6. Dovoľenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?
Určite stopovanie auta s manželkou.

7. Škola / Aký predmet si mal v škole najradšej?
Slovenský jazyk.

8. Verš / Tvoj najobľúbenejší verš z Biblie?

Zďaleka sa mi ukázal Hospodin. A milujem ťa večnou láskou, preto ti ustavične činím milosť... (Jer. 31,3 Roh. prekl.)

9. Postava / Máš najobľúbenejšiu postavu v Biblii?
Apoštol Pavol jednoznačne.

10. Kniha / Akú knihu čítaš? Najobľúbenejšia?

Nick Vujčić - Život bez hraníc, Start-up nation - The Story of Israel's Economic Miracle, Biblia.

11. Film / Ktorý film ťa dostal - nadmieru zaujal - ?

Film Martin Luther, Útek z väzenia Shawshank, Nick Vujčić - Životopis odhodlaného muža.

12. Vytáčač / Čo ťa vie nahnevať a čo by sme nemali pri tebe robiť?

Ohovárať brata a sestru alebo kohokoľvek. Ohováranie a klebety.

13. Zmena / Akou formou si sa obrátil? Čo viedlo k tvojmu obráteniu ku Kristovi?

Cítil som sa strašne sám, aj keď som mal veľmi veľa priateľov. Ku Kristu ma priviedol jeden brat, ktorý mi povedal niečo iné, ako som počul v tradičnej cirkvi. Trvalo mi skoro pol roka, kým som odovzdal srdce Bohu. K Bohu ma viedlo to, že som v tom videl a vidím, že Boh je láska a On ma miluje takého, aký som.

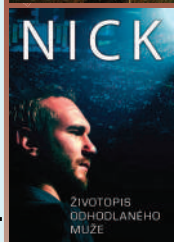
14. Pranie / Keby si na svete jednu vec mohol zmeniť, ktorá by to bola?

Aby metodistická cirkev začala radikálne rásť a aby prišlo prebudenie, ako za čias Wesleyho. Prebudenie, ktorého hlavným pilierom je láska, bázeň a disciplína.

15. Odkaz / Čo by si odkázal čitateľom Ohniska?

Rád by som použil zopár slov z mojej knihy, ktorá čoskoro uzrie svetlo sveta.

- Podporuj svoj zbor
- Najprv použi rozum, až potom emócie
- Dávaj si pozor na svoj jazyk
- Boha je hodno chváliť vždy, aj vtedy, keď nič nefunguje

Spomienka na sestru Annu Jenčo-Kokošovou

V novembri 2012 sa náš zbor v Jenkovciach naposledy rozlúčil so sestrou Annou Jenčo-Kokošovou, ktorú si Pán odvolal po ťažkej a dlhej chorobe. Náš zbor v nej stratil ďalšieho verného člena a modlitebníka.

Sestra nemala ľahký život. Krátko po narodení jej zomrela mama, otec si neskôr zobral za ženu sestru zosnulej, s ktorou mal ďalšie 3 deti, ale nikdy sa rodina nedelila. Žili spolu v príkladnej láske a porozumení. A práve táto súdržnosť im pomáhala prekonať ťažké situácie, do ktorých sa dostávali.

li, ako po hmotnej stránke, tak aj preto, že nikdy sa netajili so svojou vierou v Pána Ježiša a oddanosťou našej cirkvi. To prinášalo v minulých časoch mnohé problémy.

V roku 1950 sa sestra vydala za Juraja Jenčo-Kokoša, ktorého si Pán tiež už pred pár rokmi povolal do svojho kráľovstva. Spolu boli piliermi nášho zboru, vo veciach duchovných aj hmotných. Tak vychovávali aj svoje dve dcéry. Ich obetavosť a pripravenosť pomôcť komukoľvek a kedykoľvek bola pre zbor neoceniteľná a bola aj zásadným svedectvom pre celú obec.

Sestra Jenčová do posledných síl navštevovala bohoslužby a keď už v posledných mesiacoch života bola pripútaná na lôžko a veľmi trpela, stále sa zaujímala o dianie v zbore a pýtala sa na ľudí, aby ich niesla na vrúcnych modlitbách.

A tak aj posledná rozlúčka s ňou mohla byť oslavou života s Pánom, svedectvom o zmysle života vo viere v Božiu lásku, pomoc a milosrdenstvo. Jej stolička v našej modlitebni ostala prázdna. Ale cítime, že je stále s nami a žije s nami v tom duchovnom zmysle.

Jiří Bassano

Dary na Ohnisko

september - december 2012

Jednotlivci:

Benáková Jolana
Berešová Katarína
Kocevová
Melišková Katarína
Procházková Miroslava
Struhárová Mária
Tagaj Michal
Dvaja nomenovaní darcovia zo Serede
Spolu: 395,-

Zbory:

Banská Bystrica 55,-
Bratislava-mesto: 41,91
Jenkovce: 12,-
Sereď: 25,-

Srdečne ďakujeme!

Spovedné tajomstvo a služba kazateľov

Vyznávanie a niektoré sprievodné informácie majú charakter odhaľovania tajomstva, ktoré človek doteraz ukrýval. Z odborného hľadiska psychológa prikladá známy autor P. Tournier veľký význam zdieľaniu tajomstva s dôveryhodnou osobou. V rozvoji osobnosti ho považuje za druhé štádium formovania samostatného človeka. „Zachovanie tajomstva je raným presadzovaním slobody. Zdieľanie tajomstva s niekým, koho si vyberiem, bude ďalším presadením slobody, ktoré má ešte vyššiu hodnotu. Ten, kto nie je schopný zachovať tajomstvo, nie je slobodný, ale ten, kto ho nikdy nedokáže prezradiť, tiež nie je slobodný... Povedať tajomstvo znamená dať sám seba, je to ten najcennejší dar, ten, ktorý sa najviac dotýka srdca.“

„Zachovanie tajomstva je raným presadzovaním slobody.“

P. Tournier poukazuje na to, že ak príjemca odhalené tajomstvo nezachová v svo-

jom srdci, ale šíri ho ďalej, dopúšťa sa zrad, násilia na človeku. (TOURNIER, P.: Tajemství. Praha 1996, s. 33-45)

Pokiaľ ide o spovedné tajomstvo v rímsko-katolíckej cirkvi, upravuje ho Kódex kanonického práva, kde sa píše, že spovedné tajomstvo je neporušiteľné; preto nesmie spovedník nič vyzradiť na kajúcnika ani slovom, ani žiadnym iným spôsobom a zo žiadneho dôvodu. V podstate je teda spovedné tajomstvo absolútne a záväzok neprezradiť obsah spovedi trvá pre kňaza i po smrti kajúcnika (penitenta). Spoveď vždy súvisí aj s otázkou rozhrášenia a záväzkom kajúcnika polepšiť sa. I v prípade, že sa kajúcnik nepolepší a nakoniec nedostane rozhrášenie, trvá pre kňaza povinnosť neprezradiť obsah spovedi.

Protestantizmus, a v jeho rámci aj metodizmus, zavhol ušnú spoveď a zaviedol tzv. verejnú spoveď, ktorá sa stala súčasťou prípravy na sviatosť Večere Pánovej. Nemožno sa domnievať, že reformátor Martin Luther s niečím takým nemal problém! Je isté, že napriek osobným výhradám k praxi spovedi, predsa podčiarkoval jej význam: „Pretože

„Protestantizmus zaviedol tzv. verejnú spoveď...“

rozhrášenie alebo sila moci kľúčov sú pomocou a útechou proti hriechu a zlému svedomiu, čo je Kristom ustanovené, spoveď a rozhrášenie v cirkvi sa majú ponechať a nesmú sa zrušiť, predovšetkým kvôli prestrašenému svedomiu, ale aj kvôli samopašnej mládeži, aby bola skúšaná a vyučovaná v kresťanskom učení. Vyratúvanie hriechov musí byť slobodne ponechané každému, čo chce alebo nechce vypočítať, lebo dokiaľ sme v tele, nebudeme luhat', keď povieme: Som biedny človek plný hriechov (R 7,23), ... osobné rozhre-

a kazateli v Evanjelickej cirkvi metodistickej

šenie pochádza z moci kľúčov, nemáme ho podceňovať, ale si ho vysoko vážiť ako všetky úrady v cirkvi.“ (LUTHER. M: Výber zo spisov. Bratislava, 1990, s. 48) Odstránením ušnej spovede zo systému pastoraácie v protestantizme znamenalo koniec inštitučného riešenia ušnej spovede. Táto záležitosť sa mala naďalej riešiť v rámci voluntaristického konania duchovného pri výkone osobnej pastoračnej starostlivosti.

V revivalistickej, teda aj metodistickej tradícii, kde sa kladie silný dôraz na očistenie a znovuzrodenie, sa stretávame s problémovými javmi, ktoré poukazujú na deficit, ktorý vznikol spomínaným zrušením ušnej spovede a poskytnutím priestoru len pre verejné vyznávanie. Emočná a duchovná katarzia (vnútorná duševná očista, pocit úľavy po zbavení sa niečoho ťaživého) je dôležitou časťou uzdravujúcich rituálov a náboženských skúseností ľudí všeobecne. Nedá sa preto očakávať, že by jej prejavy vymizli zo života cirkví, ktoré sa bránia zavedeniu akejkoľvek formy inštitučného zavedeného vyznávania. Ľudia, ktorí v našich zbo-

roch pociťujú takú potrebu, majú iba jednu inštitučne poskytovanú voľbu: zverejniť odhalené tajomstvo celému zboru. To nemôže byť v každom prípade akceptovateľné. V takom prípade sú odkázaní obstaráť si svojho „spovedníka“, nejakého dôveryhodného človeka. Vo svojej voľbe sa nemusia vždy správne rozhodnúť, alebo sa im nedostane rady odborne pripraveného duchovného poradcu, čo prináša riziká. Strata spovede zo systému inštitučného riešenia pastoraácie evanjelických cirkví znamená aj spochybnenie vážnosti podržania tajomstva vyznávačov.

„Emočná a duchovná katarzia, je dôležitou časťou uzdravujúcich rituálov.“

V našej ECM sa otázka tzv. spovedného tajomstva expressis verbis nerieši. V Čl. 335 Poriadku ECM „Predpoklady na prijatie do plnoprávneho spojenia a ordináciu na staršieho“ sa píše v odseku 5, že kandidát „musí urobiť skúšku z nau-

kových otázok pred komisiou pre ordinované služby. Majú preukázať schopnosti jasnej ústnej a písomnej komunikácie.“ Nasledujú otázky z teológie, k povolaniu a výkonu služby kandidáta na kazateľstvo. Medzi nimi je aj otázka: (5) „Budeš považovať pastoračné rozhovory za prísne tajné?“ Ďalej v Článku 340. „Zodpovednosti a povinnosti kazateľa/kazateľky“ sa ustanovuje, že má d) Konať pastoračné návštevy; e) Brať ako prísne dôverné to, čo bolo zverené v pastoračnom rozhovore. Poriadok tiež v jednom paragrafe píše, že rozhovor, ktorý ma pastoračný ráz, sa má konať bez písomných zápisov. Služba „spovedníkov“ - kazateľov a kazateli v Evanjelickej cirkvi metodistickej je takýmto spôsobom zviazaná mlčaním. Nemala by byť porušovaná ani v najbližších, rodinných rozhovoroch.

Pavel Procházka

Ahojte deti,

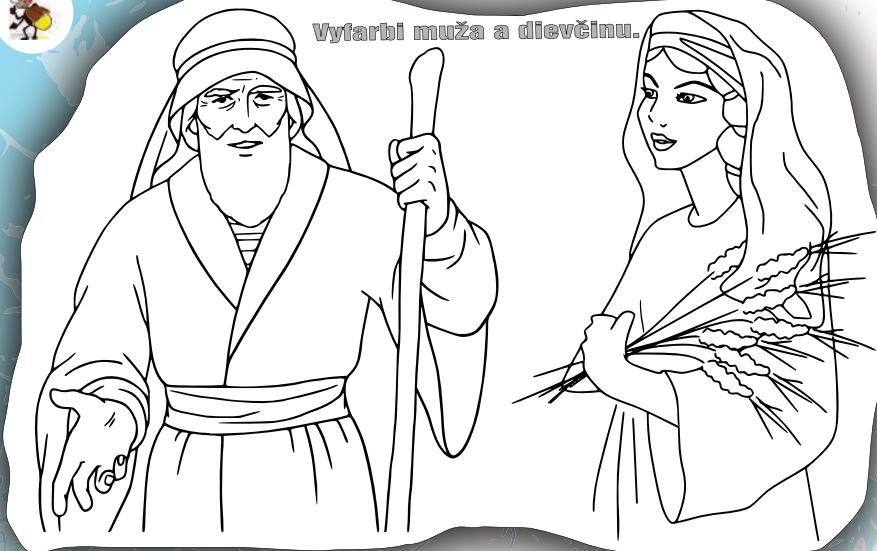
som Svetluška muška
a lietam si svetom Biblie.
Pozrite, koho som dnes stretla:
Priletela som do domu
jedného muža.
Tento muž, keď ku niekomu prišiel
na návštevu pekne pozdravil:

(vylúšti tajničku s obrázkami)
Muž vlastnil veľké pole
a mal veľa služobníkov.
Jedného dňa zbadal,
že na jeho poli je nová dievčina,
ktorú nepoznal.
Bol zvedavý, kto to je.
Začal pátrať a dozvedel sa,
že prišla z ďalekej krajiny
s mamou svojho manžela.
Lenže manžela už nemala.
Muž, ktorému patrilo pole
sa rozhodol postarať o túto dievčinu,
lebo sa mu zapáčila.
Neskôr sa s ňou aj oženil.
Viete, ako sa volá muž a dievčina?
Odpoveď nájdete v Biblii.
Napíšte mi do redakcie.

Vaša Svetluška.

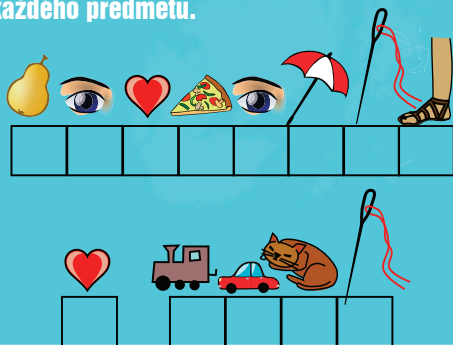
Vyfarbi muža a dievčinu.

Pre deti

Vetu vylúštiš, ak napíšeš prvé písmenko
každého predmetu.

ĎAKUJEME

Lukáškovi a Jakubkovi
VIGNÁTOVCOM zo Sereďe

Stelke PROCHÁZKOVEJ
z Bratislavy

Antoniji KOPAS z Bratislavy

za vylúštenie doplnovačky
v decembrovom čísle.

Správna odpoveď bola: „Chodte do
celého sveta a ohlasujte
evanjelium.“

Deťom posielame sladkú odmenu.

V minulom čísle bola hádanka, štyri
zakryté tváre. Nikto takú ťažkú há-
danku neuhádol. Na fotke sa môžete
pozrieť, kto sa za šarkanmi skrýval.

Viliam Rác

Tvárou v tvár

Pane, hanbím sa
Ti pozrieť do tváre,
bo môj hriech je veľký.
Keď však činím pokánie,
odpúšťaš a sme Tvoje dietky.

Pane, hanbím sa
Ti pozrieť do tváre,
keď neodpúšťam viny.
Zase je tu pokánie,
veľké Božie činy.

Je treba odpúšťať,
o tom je viera v Ježiša.
Ak neodpustiš, nie je Ti
odpustené!
A Boh už nie je Tvoja
skrýša,
Božiemu áno nepovedz
nie!

Pane, hanbím sa
Ti pozrieť do tváre,
veď mám málo Lásky.
Aj keď činím pokánie
a vzdávam sa každej masky,
nech moje srdce nie je pochabé,
nech je plné Lásky.

Pane, hanbím sa
Ti pozrieť do tváre,
keď obchádzam dobré
skutky.
Je to niečo boľavé,
keď nepodáš k dielu svoje
ruky.
Miesto toho šipíš reči
márnivé,
človeče, čo neznáš Lásky?

DETI sú dar od Hospodina... Žalm 127, 3 (anglický preklad Biblie)

Zbor v Petržalke sa od septembra do novembra 2012 znovu rozrástol.

Jonatán a Benjamín Grochovci sa od 30. septembra tešia z bračeka **Timotea**. Rodičia Dada a Marek dostali požehnanie v podobe tretieho synčeka.

K bračkovvi Samuelovi a sestričke Elisabeth Križanovým pribudol braček **Richard**. Stalo sa tak 16. októbra 2012. Zuzka a Braňo sa tešia z krásnej rodinky.

Pali a Elenka Makovínyi sa stali novou rodinkou. 17. novembra 2012 sa im narodila krásna dcérka **Šarlotka**.

Matúško Machan sa narodil 19. novembra 2012 a šťastnými rodičmi sa stali Sandra a Matúš Machanovci zo zboru Sered'.

Aj zbor Bratislava - mesto sa teší z nového bábätka, spolu so šťastnými rodičmi Natáliou a Danom Bartošovcami, ktorým sa 12.1.2013 narodil syn **Adam**.

**Ked' držíte dieťa v náručí,
to ako keby ste si niesli poklad.**